

NO ESTIC D'HUMOR per la gent trista. Ni per la gent pessimista, ni per la gent amant de la burocràcia i els misteris divins. No estic d'humor pels que estan entossudits en entossudir-nos en la desgràcia de la desgràcia i pels que primer posen el pla d'empresa que l'entusiasme per la idea. No estic d'humor pels que baixen sense tenir l'esperança que tornaran a pujar, ni pels que pujant, s'obliden dels que queden a baix.

No estic d'humor per la gent sense sentit de l'humor, per la gent sense ganes de poesia, de lletres, de frases boniques i de postes de sol, de cursileries d'aquestes. No estic d'humor pels radicals ni pels passotes, ni pels que van de durs ni

pels que van de tous. No estic d'humor per res que no sigui autèntic, per res que no faci bona olor, olor de ganes, que ja és molt.

No estic d'humor pels que sense preguntar prenen decisions unilaterals i pels que, no prenen decisions mai i pels que no

No estic d'humor pels cafès a 1.80 €, ni pel preu de la benzina, ni pel preu de l'aigua

creuen en prendre les decisions contínuament i pels que no creuen en el dret a decidir, també, lliurement.

No estic d'humor pels avorrits, pels avorrits de la vida, pels que no viuen, no en tenen ganes, no els interessa ni els motiva,

pels que han decidit que això de lluitar està molt passat de moda.

No estic d'humor pels que només critiquen, pels que es queden, dies i dies en silenci, de ment i de veu i pels que no defensen, ni que sigui una mica allò en que creuen.

No estic d'humor pels cafès a 1.80€, ni pel preu de la benzina, ni pel preu de l'aigua ni pel preu dels somriures. No estic d'humor pels que saben que la majoria de gent no pot pagar res de tot això i parlen d'una altra cosa.

No estic d'humor pel PP, ni per Ciutadans. Ni, ho sento, tampoc, pels que no argumenten, sinó que criden, que només criden.

I no estic d'humor per les retallades, les cortines de fum i els xecs en blanc.

No estic d'humor per les festes d'aniversaris avorrides, ni per la despreocupació total, ni perquè el futbol ens atonti, la fórmula 1 ens faci somiar i tinguem en graella televisiva una cosa que es diu Gandia Shore (o alguna cosa així).

No estic d'humor per tanta bajanada, la veritat. Per tanta depressió, tant de desànim i tant retard en el cobrament de les factures. No estic d'humor per més merda. Deixem-ho ja. Toca canviar de xip que l'any s'acaba.

No estic d'humor pel 2012, crec, doncs. I si, ja ho sé, no estic d'humor per moltes coses... però és que sí que estic d'humor per tot el contrari. I ja sé que m'enteneu.

TEATRE

El zoo de cristal, de Tennessee Williams

Una obra mestra, semiautobiogràfica, amb un recorregut teatral vertaderament espectacular. Estrenada l'any 1944, en el 1950 el cine la fa més universal. En la seva trajectòria mundial és curiosa la representació l'any 1947 a l'Argentina amb la participació de Margarida Xirgu, arribant a Barcelona l'any 1950.

Un espectacle de missatges psicològics profunds, excel·lent la tendresa de la jove Laura en el diàleg amb un antic company d'escola en el que s'hi descobreix el desllorigador dels problemes de la noia a partir de la col·lecció de figures d'animals de cristall. El caràcter de la jove que la seva mare

no entenia i el seu germà volia comprendre, s'obre davant el tracte d'un jove.

La mare i el germà els havien preparat una trobada amb intencionalitat de nuviatge.

L'orgull i la disminució psíquica tenen en la tendresa, la veritat i l'autoconvenciment de la pròpia vàlua, el remei. Però el parany va funcionar a mitges perquè ell tenia el seu compromís i la noia va veure com aquell que l'entenia s'allunyava. Un contrast entre les excentricitats de la mare i la senzillesa de la filla que es troba a ella mateixa amb la complicitat d'unes figures de cristall. Un excel·lent tractat de psicologia.

Joan Sala Vila

los rípios de **Francisco Barbachano**

iTrepasi!

Clanes y capillitas: yo me lo guiso y yo me lo como, y entre tanto el ciudadano poco a poco va tragando el talante de esos trepas con su varita de mando. Se instalan en el poder político - sanitario, y van sacando partido de ese momio asignado. Prepotentes alardean del yo aquí, ordeno y mando, que es la práctica habitual del que ostenta el nuevo cargo; con su trato despectivo al sumiso usuario. Debieran sus superiores sancionar esos desmanes, para evitar que se enloden: notables Instituciones, y dignos profesionales.

XAVIER SOLANAS

PINTURA

Jesús Costa: El dibuix com a interlocutor social

ARGENTONA. Els dibuixants, calladament, han bastit a casa nostra una estructura filosòfica de la convivència basada en l'observació i el saber escoltar. Gallec de naixement i català profundament arrelat és un artista plàstic polifacètic. Creatiu i dialogant. Els seus dibuixos recorden el diàleg d'Alfred Opisso en la seva textura i en la seva expressivitat. Hàbil observador descobreix en un mercat, en un safareig públic, en una tertúlia de cafè, en un grup compartint plaça o carrer, l'esperit humà imprescindible per definir una societat amiga de la pau i del diàleg.

Els dibuixos de **Jesús Costa**, de Sant Antoni de Vilamajor, no necessiten paraules, cerquen la mirada, una gran conductora de la conversa. Un diàleg enriquidor a tots nivells, el diàleg del poble que construeix la seva sobania en el saber escoltar. L'exposició que presenta a Argentonona és un

autèntic regal que convida a celebrar el Nadal vora el foc de paraules amigues.

Tots els dibuixos, en blanc i negre o color, parlen el llenguatge basat en una cordial intel·ligència. La qualitat tècnica al servei de la qualitat psíquica. Una dona que renta en un safareig, un home fent tractes en un mercat, un jugador de billar assajant una carambola, un grup jugant a cartes són subjectes dialogants que aporten sinceritat i veritat i parlen amb la mirada i amb un posat senzill i natural.

Un exemple de camins veritables de convivència, font d'inspiració i mestratge de vida. Amable lector si entres al meu blog, salavilamir.blogspot.com, hi trobaràs tots els dibuixos de l'exposició i possiblement desitjaràs veure-la directament. Visitar-la és un veritable regal de Nadal.

Gran domini del dibuix.